

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ-ΕΠΑΛ

1. Το κυκλοφορικό σύστημα είναι ένα ανοικτό σύστημα αγγείων.
2. Οι 2 κόλποι και οι 2 κοιλίες επικοινωνούν μεταξύ τους, με τα κολποκοιλιακά στόμια.
3. Το αριστερό κολποκοιλιακό στόμιο φράσσεται από την τριγλώχινα βαλβίδα.
4. Η μιτροειδής βαλβίδα αποτελείται από 2 γλώχινες.
5. Οι μηννοειδείς βαλβίδες βρίσκονται στα στόμια των κοιλιών με τα αγγεία και αποτελούνται από 2 γλώχινες.
6. Τα τοιχώματα των κοιλιών είναι παχύτερα των κόλπων και ιδιαίτερα της δεξιάς κοιλίας παχύτερα όλων.
7. Ο φλεβόκομβος παράγει το ηλεκτρικό σήμα που είναι υπεύθυνο για την καρδιακή λειτουργία και βρίσκεται πάνω από τον αριστερό κόλπο.
8. Όλες οι αρτηρίες μεταφέρουν οξυγονωμένο αίμα.
9. Οι αρτηρίες αποτελούνται από χιτώνες και οι φλέβες από στιβάδες.
10. Ο μέσος χιτώνας αποτελείται από μυϊκές και συνδετικές ίνες.
11. Η μέση στιβάδα αποτελείται από συνδετικές ίνες, λίγες ελαστικές και σπάνια μυϊκές.
12. Στα πυλαία συστήματα, τα τριχοειδή ενώνουν αρτηρίες με αρτηρίες, όπως στο ήπαρ ή και φλέβες με φλέβες, όπως στους νεφρούς.
13. Το αρτηριακό σύστημα της μικρής κυκλοφορίας ξεκινάει από την αριστερή κοιλία, με την πνευμονική αρτηρία.
14. Η πνευμονική αρτηρία περιέχει οξυγονωμένο αίμα.
15. Το αρτηριακό σύστημα της μεγάλης κυκλοφορίας ξεκινάει από την αριστερή κοιλία, με την αορτή.
16. Η αριστερή και η δεξιά στεφανιαία αρτηρία τροφοδοτούν με αίμα τα τοιχώματα της καρδιάς και εκφύονται από το αορτικό τόξο.
17. Η κατιούσα θωρακική αορτή πορεύεται προς τα κάτω διακλαδιζόμενη στο θώρακα και ένας από τους κλάδους που δίνει είναι οι μεσοπλεύριες αρτηρίες.
18. Οι μεσοπλεύριες αρτηρίες αποτελούν κλάδους της κοιλιακής αορτής.
19. Όταν η κατιούσα θωρακική αορτή φθάσει στο διάφραγμα περνά μέσα από το κοιλιακό στόμιο και ονομάζεται πλέον κοιλιακή αορτή.

20. Οι φλέβες του κεφαλιού και των άνω άκρων από την δεξιά και την αριστερή πλευρά ενώνονται στην βάση του λαιμού και σχηματίζουν την δεξιά και αριστερή ανώνυμη φλέβα.
21. Η άνω κοίλη φλέβα συγκεντρώνει το αίμα από τα όργανα που βρίσκονται κάτω από το διάφραγμα.
22. Η πυλαία φλέβα εκβάλλει στην κάτω κοίλη φλέβα.
23. Οι φλέβες των κάτω άκρων σχηματίζουν την έξω λαγόνια φλέβα.
24. Η καρδιά διαθέτει ένα δικό της ξεχωριστό φλεβικό δίκτυο.
25. Η ημιάζυγος φλέβα εκβάλλει στην άνω κοίλη φλέβα.
26. Οι στιβάδες από τις οποίες αποτελείται το τοίχωμα της καρδιάς από έξω προς τα μέσα είναι: επικάρδιο, μυοκάρδιο και ενδοκάρδιο.
27. Το αίμα αποτελείται από το πλάσμα (45%) και από τα έμμορφα συστατικά του (55%).
28. Για την κυτταρική ανοσία υπεύθυνα είναι τα Β-λεμφοκύτταρα, τα οποία έχουν περάσει από το θύμο αδένα.
29. Για την χυμική ανοσία είναι τα Β-λεμφοκύτταρα, που εξαρτώνται από το θύμο αδένα και τα οποία παράγουν τα πλασματοκύτταρα.
30. Τα πλασματοκύτταρα παράγουν τα αντισώματα.
31. Η δευτερογενής ανοσοβιολογική απόκριση είναι ισχυρότερη από την πρωτογενή.
32. Κατά την πρωτογενή απάντηση παράγονται αντισώματα για πολλούς μήνες και όχι για λίγες εβδομάδες.
33. Ο εμβολιασμός βασίζεται στην ύπαρξη μνημονικών κυττάρων και με σκοπό να πραγματοποιηθεί φυσική ανοσία.
34. Ο άνοσος ορός αποτελεί τεχνητή (φυσική) ανοσία.
35. Ο θηλασμός αποτελεί φυσική παθητική ανοσία.
36. Οι ομάδες αίματος είναι συστήματα συγκολλητινογόνων τα οποία βρίσκονται στον ορό του αίματος.
37. Άτομο με ομάδα αίματος Α έχει αντιγόνο Α στην επιφάνεια των ερυθρών αιμοσφαιρίων του και συγκολλητίνη αντι-Β, στον ορό του αίματός του.
38. Άτομο με ομάδα αίματος Ο δεν έχει κανένα αντιγόνο στην επιφάνεια των ερυθρών του και καμία συγκολλητίνη στον ορό του αίματός του.
39. Άτομο με ομάδα αίματος Rhesus(+) έχει τον παράγοντα Rhesus στην επιφάνεια των ερυθρών του και δεν περιέχει την συγκολλητίνη αντι-Rh.

40. Άτομο με ομάδα αίματος Rhesus(-) δεν έχει τον παράγοντα Rhesus στην επιφάνεια των ερυθρών του, αλλά φέρει την συγκολλητίνη αντι-Rh.
41. Στην κύηση Rh+ εμβρύου από μητέρα Rh-, ο παράγοντας Rhesus μεταφέρεται μέσω του πλακούντα, από το έμβρυο στο αίμα της μητέρας.
42. Όταν ένα άτομο έχει στο αίμα του αντίσωμα αντι-A, τότε ανήκει στην ομάδα αίματος A.
43. Το σύνολο των αδένων του πεπτικού συστήματος ονομάζεται γαστρεντερικός σωλήνας.
44. Το πεπτικό σύστημα αποτελείται από το γαστρεντερικό σωλήνα και τους αδένες του.
45. Οι φυλλοειδείς θηλές βρίσκονται στην κορυφή της γλώσσας.
46. Οι μυκητοειδείς, οι τριχοειδείς και οι περιχαρακωμένες θηλές έχουν γευστικούς κάλυκες.
47. Η μαλακή υπερώα καταλήγει πίσω στην επιγλωττίδα.
48. Η μαλακή υπερώα είναι υπεύθυνη για την δημιουργία του ροχαλητού.
49. Η οστεΐνη περιέχεται σε μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τις άλλες σκληρές ουσίες του δοντιού.
50. Η περιοχή της μύλης καλύπτεται από την αδαμαντίνη, η οποία αποτελεί την πιο σκληρή ουσία του σώματός μας.
51. Η παρωτίδα είναι ο μεγαλύτερος από τους μεγάλους σιαλογόνους αδένες.
52. Ο υπογνάθιος είναι ο μικρότερος από τους μεγάλους σιαλογόνους αδένες.
53. Ο φάρυγγας είναι ινομώδης σωλήνας μήκους 30 εκατοστών και αποτελείται από 3 μοίρες: τη ρινική, τη στοματική και τη λαρυγγική.
54. Ο οισοφάγος αποτελείται από 4 μοίρες: την τραχηλική, τη θωρακική, τη διαφραγματική και την κοιλιακή.
55. Ο φάρυγγας εξυπηρετεί τη λειτουργία του πεπτικού και του αναπνευστικού.
56. Το στομάχι ανήκει στα όργανα της άνω κοιλίας και βρίσκεται προς τα αριστερά.
57. Το λεπτό έντερο ξεκινά από τη νηστιδοδωδεκαδακτυλική καμπή.
58. Το λεπτό έντερο αποτελεί από το δωδεκαδάκτυλο, την νηστίδα και τον ειλεό.
59. Στην νηστίδα γίνεται η πέψη των τροφών.
60. Το παχύ έντερο ξεκινά από την ειλεοτυφλική βαλβίδα και φτάνει μέχρι το ορθό.

61. Το παχύ έντερο αποτελείται από το τυφλό, το εγκάρσιο και το ορθό ή απευθυσμένο.
62. Η νηστίδα και ο ειλεός αποτελούν το ελικώδες έντερο.
63. Η σκωληκοειδής απόφυση βρίσκεται στον κόλον του παχέος εντέρου.
64. Το ήπαρ αποτελεί τον μικρότερο από τους αδένες του πεπτικού.
65. Στο ήπαρ παράγεται η χολή, η οποία χρησιμεύει για την πέψη των πρωτεϊνών.
66. Κατά την εξωηπατική μοίρα της εκφορητικής οδού του ήπατος, ο κοινός ηπατικός πόρος ενώνεται με τον κυστικό πόρο της χοληδόχου κύστης και δίνει τον χοληφόρο πόρο, που καταλήγει στο φύμα του Vater.
67. Η χοληδόχος κύστη έχει μήκος 8-10 εκατοστά και σχήμα αχλαδιού.
68. Το πάγκρεας αποτελείται από 3 μέρη: την κορυφή, το σώμα και την ουρά.
69. Η εξωκρινής μοίρα του παγκρέατος παράγει την ινσουλίνη και συγκεκριμένα παράγεται από τα νησίδια του Langerhans.
70. Στον λευκό πολφό του σπλήνα πραγματοποιείται η παραγωγή λεμφοκυττάρων.
71. Η λειτουργία της κατάποσης γίνεται σε 3 φάσεις: τη στοματική, την οισοφαγική και τη φαρυγγική.
72. Κατά την γαστρική κινητικότητα παρουσιάζονται κύματα μίξης και κύματα προώθησης.
73. Κατά την κινητικότητα του λεπτού εντέρου έχουμε κινήσεις μίξης και προώθησης.
74. Στο λεπτό έντερο πραγματοποιείται η πέψη και η απορρόφηση των τελικών προϊόντων της πέψης, ενώ στο παχύ έντερο πραγματοποιείται μόνο απορρόφηση νερού και ηλεκτρολυτών.
75. Στο δωδεκαδάκτυλο εκβάλλει ο εκφορητικός πόρος του ήπατος.
76. Η πέψη των πρωτεϊνών έχει ως αποτέλεσμα τη διάσπασή τους σε αμινοξέα.
77. Στο στομάχι πραγματοποιείται η γαλακτοματοποίηση του λίπους, με κινήσεις του στομάχου και την επίδραση της χολής.
78. Στις λιποδιαλυτές βιταμίνες ανήκουν τα συμπλέγματα των βιταμινών Β και C.
79. Οι υδατάνθρακες μετατρέπονται σε δισακχαρίτες για να μπορέσουν να χρησιμοποιηθούν από τα κύτταρα.
80. Η μύτη, ο λάρυγγας, η τραχεία και οι βρόγχοι αποτελούν τους αεραγωγούς του αναπνευστικού συστήματος.

81. Στους μονούς χόνδρους του λάρυγγα ανήκει: ο κερατοειδής, ο θυρεοειδής και η επιγλωττίδα.
82. Κατά την κατάποση η επιγλωττίδα φράσσει το στόμιο του φάρυγγα εμποδίζοντας τη διόδο της τροφής προς τους πνεύμονες.
83. Η τραχεία αποτελείται από 16-20 μεσοκρίκιους συνδέσμους.
84. Κατά την εισπνοή παράγεται η φωνή, καθώς ο εισπνεόμενος αέρας προκαλεί τη δόνηση των φωνητικών χορδών.
85. Ο δεξιός πνεύμονας αποτελείται από 3 λοβούς, ενώ ο αριστερός από 2.
86. Η εισπνοή πραγματοποιείται με παθητικό μηχανισμό.
87. Μία μορφή αναπνοής αποτελεί το φτάρνισμα.
88. Ο φάρυγγας αποτελεί όργανο της κάτω αεροφόρου οδού.
89. Η αποχετευτική μοίρα του ουροποιητικού αποτελείται από τους 2 νεφρούς.
90. Η μπροστινή επιφάνεια του αριστερού νεφρού έρχεται σε επαφή με το ήπαρ και το δωδεκαδάκτυλο.
91. Ο αριστερός νεφρός βρίσκεται λίγο πιο χαμηλά από τον δεξιό, διότι πιέζεται από το ήπαρ.
92. Η φλοιώδης ουσία του νεφρού αποτελείται από 7 με 20 κωνικού σχήματος περιοχές, τις νεφρικές πυραμίδες.
93. Κάθε μεγάλος νεφρικός κάλυκας περιβάλλει μία ή δύο νεφρικές θηλές.
94. Το έλυτρο του Bowman μαζί με το αγγειώδες σπείραμα σχηματίζουν το νεφρώνα.
95. Το αθροιστικό σωληνάριο χρησιμεύει για την παροχέτευση των ούρων, ενώ ο νεφρώνας για την απέκκριση των ούρων.
96. Κάθε ουρητήρας εμφανίζει 3 μοίρες: την πυελική, την κυστική και την κοιλιακή.
97. Στην γυναίκα η ουροδόχος κύστη βρίσκεται ανάμεσα στην ηβική σύμφυση και στην μήτρα, ενώ στον άντρα ανάμεσα στην ηβική σύμφυση στον προστάτη.
98. Στον άνδρα, η ουρήθρα εξυπηρετεί το γεννητικό και το ουροποιητικό σύστημα.
99. Η ανδρική ουρήθρα έχει 3 μοίρες: την προστατική, την υμενώδη και την σπραγγώδη μοίρα.
100. Οι νεφροί παίζουν κύριο ρόλο στη ρύθμιση της ισορροπίας του νερού στον οργανισμό.

101. Τα κυριότερα οργανικά στοιχεία των ούρων είναι η ουρία, η κρεατινίνη, το ιππουρικό οξύ και τα λευκώματα.
102. Η μυελώδης ουσία βρίσκεται περιφερικά και η φλοιώδης στο κέντρο του νεφρού.
103. Στα σπερματικά σωληνάκια των όρχεων παράγεται η τεστοστερόνη, ενώ στη διάμεση ουσία τα σπερματοζώαρια.
104. Η κεφαλή της επιδιδυμίδας βρίσκεται στον πάνω πόλο του όρχεως.
105. Ο σπερματικός τόνος περιλαμβάνει την τονική και την βουβωνική μοίρα του σπερματικού πόρου.
106. Ο σπερματικός πόρος αρχίζει από τον άνω πόλο του όρχεως και φτάνει μέχρι τη βάση του προστάτη.
107. Ο προστάτης αδένας έχει σχήμα αμύγδαλου και βρίσκεται κάτω από την ουροδόχο κύστη.
108. Το πέος αποτελείται από 2 μέρη: το σφηγγάδες σώμα του πέους και το σφραγγώδες σώμα της ουρήθρας.
109. Με την εξωκρινή λειτουργία των όρχεων έχουμε παραγωγή ορμονών και με την ενδοκρινή λειτουργία παραγωγή τεστοστερόνης.
110. Οι ωοθήκες αποτελούν τους γεννητικούς αδένες της γυναίκας.
111. Η λήκυθος αποτελεί την τελευταία και πιο μικρή μοίρα των ωαγωγών.
112. Το κοιλιακό στόμιο των ωαγωγών είναι ευρύ και βρίσκεται στο όριο μεταξύ ληκύθου και κώδωνα.
113. Ο ισθμός αποτελεί το έσω στόμιο της μήτρας.
114. Το ωάριο γονιμοποιείται μέσα στην κοιλότητα της μήτρας.
115. Στο στόμιο του κόλπου υπάρχει ο παρθενικός υμένας.
116. Η κλειτορίδα δεν διαθέτει σφραγγώδες σώμα της ουρήθρας.
117. Τα πρωτογενή ωοθυλάκια παράγονται κατά την ήβη.
118. Αμέσως μετά την ωοθυλακιορρηξία έχουμε σχηματισμό ωχρού σωματίου.
119. Τα δευτερογενή ωοθυλάκια που δεν εμφανίζουν την διαδικασία της ωοθυλακιορρηξίας ονομάζονται άτρητα.
120. Η παραγωγική φάση αρχίζει μετά την ωοθυλακιορρηξία.
121. Η παραγωγική φάση ρυθμίζεται από τα οιστρογόνα, ενώ η εκκριτική από την προγεστερόνη.
122. Τα οιστρογόνα κατά την εκκριτική φάση δρουν στο ενδομήτριο.

123. Μετά την γονιμοποίηση το ωχρό σωματίο της ωοθήκης δεν μετατρέπεται σε λευκό σωματίο.
124. Το γονιμοποιημένο ωάριο παραμένει 2-3 μέρες στη σάλπιγγα.
125. Η γονιμοποίηση του ωαρίου μπορεί να συμβεί 72 ώρες μετά την ωοθυλακιορρηξία.
126. Ο τράχηλος αποτελεί το κατώτερο τμήμα της μήτρας.
127. Οι ορμόνες του θυρεοειδούς αδένος είναι η θυροξίνη και η θυρεοειδοτρόπος.
128. Η θυρεοειδοτρόπος ορμόνη παράγεται από τον πρόσθιο λοβό της υπόφυσης.
129. Οι παραθυροειδείς αδένες εκκρίνουν την παραθορμόνη, της οποίας η έκκριση ρυθμίζεται από την πυκνότητα του ιοντικού ασβεστίου του αίματος.
130. Αύξηση του ιοντικού ασβεστίου προκαλεί υπερέκκριση της παραθορμόνης.
131. Ο θύμος αδένος συμμετέχει στο ανοσοβιολογικό σύστημα του οργανισμού.
132. Ο οπίσθιος λοβός της υπόφυσης ονομάζεται αδενούπόφυση.
133. Η ωκυτοκίνη και η προλακτίνη αποτελούν ορμόνες που εκκρίνονται από τον λοβό της υπόφυσης.
134. Το οινόπνευμα ελαττώνει την έκκριση της αντιδιουρητικής ορμόνης.
135. Τα κύτταρα α των νησιδίων του Langerhans παράγουν την ινσουλίνη.
136. Ο φλοιός των επινεφριδίων καταλαμβάνει το 90% του εξωκρινή αδένος.
137. Ο φλοιός των επινεφριδίων παράγει τα κορτικοειδή, ενώ ο μυελός τις κατεχολαμίνες.